

Sygn. akt V U 306/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu 29 grudnia 2021 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 października 2020 roku

znak (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu B. M. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 2 952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) odpowiadającej dodatkowym 3% stałego uszczerbku na zdrowiu doznanego w związku z wypadkiem przy pracy z 22 listopada 2019 roku,
2. przekazuje sprawę do rozpoznania ZUS Oddział w R. co do roszczenia o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 1.11.2020r. za niewypłaconą w terminie część odszkodowania odnośnie uszczerbku w wysokości 3% za złamanie II kości śródstopia.

Sędzia Wiesław Jakubiec

Sygn. akt V U 306/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 października 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu B. M. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4.920 zł z tytułu 5% stałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z 22 listopada 2019 roku.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie wnosząc o jej zmianę poprzez uwzględnienie w ustaleniu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu złamania I i II kości śródstopia, zasądzenie ustawowych odsetek od 1 listopada 2020 roku za niewypłacone w terminie odszkodowanie oraz zasądzenie kosztów sądowych. W uzasadnieniu wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS, a także Komisja Lekarska ZUS pominęli i nie uwzględnili złamania II kości śródstopia. Zarzucił, że z uwagi na powyższe, przyznane mu jednorazowe odszkodowania zostało przez organ rentowy znacznie zaniżone.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

W piśmie z 31 marca 2021 roku organ rentowy wniósł o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez ZUS. Uzasadniając wskazał, że w związku z dostarczoną nową dokumentacją medyczną i wynikiem RTG złamania II kości śródstopia prawego, nastąpiły nowe okoliczności nieznane dotąd organowi rentowemu.

W piśmie z 1 grudnia 2021 roku ubezpieczony sprecyzował swoje roszczenie, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu łącznie 8% trwałego uszczerbku na zdrowiu oraz zasądzenie odsetek ustawowych od 1 listopada 2020 roku za niewypłaconą w terminie część odszkodowania odnośnie uszczerbku w wysokości 3% za złamanie II kości śródstopia.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony B. M. był zatrudniony z tytułu umowy o pracę na stanowisku tokarz-frezer w (...) Sp. z o.o. Sp. k. w R..

22 listopada 2019 roku ubezpieczony pracował w warsztacie przy ul. (...) w R.. Ok. godz. 12:30 przyjechał M. Z. w celu załadowania ładunku (żelaznego pierścienia o wadze 300 kg) na samochód od transportu. Dźwig, który był zamówiony do tego zadania, odjechał, M. Z. chcąc sprawnie i szybko wykonać zadanie poprosił o pomoc ubezpieczonego. Do wykonania zadania pracownicy wykorzystali stojący na warsztacie podnośnik typu żuraw. Podczas podnoszenia ładunku z pomocą ww. urządzenia, ubezpieczony chcąc poprawić wiszący w powietrzu na pasach pierścien podszedł zbyt blisko, wiszący pierścień zsunął się, ze źle zabezpieczonych psów, uderzając w nogę ubezpieczonego. O zaistniałej sytuacji M. Z. poinformował A. K., który zorganizował transport ubezpieczonego do Wojewódzkiego Szpitala (...) w R.. Po przeprowadzonych badaniach okazało się, że ubezpieczony odniósł obrażenia w postaci złamania I kości śródstopia, nieprzemieszczone. Ubezpieczony nie wyraził zgody na hospitalizację w celu obserwacji zaburzeń czucia w związku z obrzękiem. Ubezpieczonemu unieruchomiono kończynę za pomocą szyny gipsowej podudziowej, wydano zalecenia i wypisano ubezpieczonego z SOR do domu w stanie ogólnie dobrym.

U ubezpieczonego wystąpił stan po urazie zmiążdżenia trzonów kości I i II śródstopia, proces gojenia powikłany zaburzeniami zrostu, ostatecznie wygojone z niewielką deformacją struktury anatomicznej I i II kości śródstopia, bez wtórnych zmian neurologicznych oraz żyłki kończyny dolnej prawej. U ubezpieczonego powstał trwały uszczerbek na zdrowiu złamania I kości śródstopia w wysokości 5% (poz. 167a) oraz II kości śródstopia w wysokości 3% (poz. 167b), łącznie 8%. Żyłki kończyny dolnej prawej nie miały związku z doznanym urazem.

Lekarz orzecznik ZUS wydał 16 września 2020 roku orzeczenie, w którym ustalił u ubezpieczonego 5% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami zdarzenia z 20 listopada 2019 roku (poz. 167a). Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 22 października 2020 roku ustaliła 5% uszczerbku.

Decyzją z 27 października 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4.920 zł z tytułu 5% stałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z 22 listopada 2019 roku.

Dowód: akta organu rentowego:

- wniosek z 10.06.2020 r.,
- wniosek o jednorazowe odszkodowanie,
- protokół nr (...),
- wyjaśnienia poszkodowanego i świadka,
- orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 16.09.2020r.,

- orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 22.10.2020r.

- decyzja ZUS z 22.11.2020r.,

dokumentacja orzecznicza – lekarska:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego,

Dokumentacja medyczna k. 8-17v, wspólna opinia biegłych z zakresu ortopedii R. H. i neurologii M. W. k.29-32v, opinia biegłego z zakresu chirurgii naczyniowej M. P. k. 66-67

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o opinie biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i chirurgii naczyniowej, które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniały tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 j.t. ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Przepis art. 12 ust. 1 ww. ustawy stanowi, iż jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1. Z kolei ust. 5 tego artykułu wskazuje, iż do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ustawy.

Załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. 2002 Nr 234, poz. 1974 ze zm.) stanowi, iż wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono złamanie kości śródstopia z przemieszczeniem, zniekształceniem stopy złamania I lub V kości z wyraźnym przemieszczeniem - w zależności od stopnia zaburzeń czynnościowych wynosi od 5-15% (poz. 167a). Z kolei w przypadku złamania II, III lub IV kości śródstopia - w zależności od stopnia zaburzeń czynnościowych wynosi od 3-10% (poz. 167b).

W myśl pkt 1 Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 3 marca 2020 roku (M.P. z 2020r. poz. 279) w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w okresie od 1 kwietnia 2020 roku do 31 marca 2021 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 984 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W myśl zaś art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 poz. 1442 tekst jedn.) jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest

obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż wskutek wypadku przy pracy z 22 listopada 2019 roku ubezpieczony doznał urazów skutkujących powstaniem trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 8%.

Złamanie I kości śródstopia spowodowało przyznanie mu 5% uszczerbku na zdrowiu (poz. 167a) i złamanie II kości śródstopia spowodowało przyznanie mu 3% uszczerbku na zdrowiu (poz. 167b).

Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd w pełni podzielił opinię biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i chirurgii naczyniowej jako wydaną przez osoby będące specjalistami w zakresie schorzeń występujących u ubezpieczonego. Podkreślenia przy tym wymaga, że żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do przedmiotowych opinii. Ponadto organ rentowy zgodził się z opinią biegłych.

Sąd podzielił stanowisko Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 7 kwietnia 2010 roku, który stwierdził, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność za odmowę przyznania świadczenia, jeżeli niezbędne okoliczności faktyczne uzasadniające nabycie prawa zostały ustalone w postępowaniu przed tym organem a odmowa przyznania świadczenia jest wynikiem błędu w wykładni lub zastosowaniu prawa materialnego. W takim przypadku późniejsze wydanie prawomocnego wyroku sądu ubezpieczeń społecznych, przyznającego świadczenie i wpływ tego wyroku do organu rentowego nie mają znaczenia dla biegu terminu do wydania decyzji, od upływu którego ubezpieczonemu przysługują odsetki. W uzasadnieniu tegoż wyroku Sąd Najwyższy, jako okoliczności za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność, wymienił przykładowo: błędną interpretację przepisów, zaniechanie podjęcia określonych działań z urzędu, błędne orzeczenie lekarza orzecznika ZUS lub komisji lekarskiej ZUS w sprawie niezdolności do pracy. Podkreślił jednocześnie, że w przypadku, gdy opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczenia było spowodowane okolicznościami, za które odpowiada organ rentowy, termin ten będzie liczony od dnia, w którym organ rentowy, gdyby działał prawidłowo, powinien był ustalić prawo do świadczenia, a także że za okoliczności niezależne od organu rentowego, które zwalniają go od konieczności wypłaty stosowanych odsetek należy uznać sytuację, gdy wobec braku stosownych dokumentów organ rentowy nie miał możliwości ustalenia prawa do świadczenia (jego wysokości) należnego wnioskodawcy, a dokumenty te zostały przedłożone przez wnioskodawcę dopiero przed sądem (Wyrok SN z 7.04.2010 r., sygn. akt I UK 345/09).

W ocenie Sądu, informacja o złamaniu I i II kości śródstopia znajdowały się w dokumentacji medycznej z Poradni Chirurgii Urazowo – Ortopedycznej. Dodatkowo to samo rozpoznanie znalazło się w zaświadczeniu OL-9 złożonym do ZUS. Ubezpieczony podnosił niepełną kwalifikację trwałego uszczerbku na zdrowiu w swoim odwołaniu. Zarówno Lekarz Orzecznik ZUS jak i Komisja Lekarska ZUS orzekli 5% uszczerbku na zdrowiu w związku ze złamaniem tylko I kości śródstopia, pomijając przy tym złamanie II kości śródstopia. Mimo złożenia odwołania przez ubezpieczonego, ZUS nie zmienił i nie zweryfikował swojego stanowiska. Zmiana ta nastąpiła dopiero po wydaniu opinii przez biegłych. ZUS przyznał, że istnienie złamania II kości śródstopia nie było nową okolicznością, ponieważ rozpoznanie dwóch złamań zostało odnotowane przez Komisję Lekarską ZUS. Ponadto z przedłożonej dokumentacji medycznej z 10 lutego 2021 roku (k. 12v) wynika, że rozpoznano złamanie I i II kości śródstopia, które było ostatecznym rozpoznanem potwierdzonym także przez biegłych sądowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu B. M. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4.920 zł odpowiadającej dodatkowo 5% trwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego w związku z wypadkiem przy pracy z 20 listopada 2019 roku (pkt 1 wyroku).

Na podstawie art. 477⁹ § 1 kpc Sąd przekazał sprawę do rozpoznania ZUS co do roszczenia o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 1 listopada 2020 roku za niewypłaconą w terminie część odszkodowania odnośnie uszczerbku w wysokości 3% za złamanie II kości śródstopia (pkt 2 wyroku) albowiem organ nie miał możliwości dotychczas

wypowiedzenia się w kwestii odsetek (wydania decyzji) a Sąd nie jest uprawniony aby go w tym zakresie zastępować (instancyjność postępowania).